

РЕШЕНИЕ

№ 11830

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11463** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от Г. П. З.-Г., ЕГН: [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес]0, чрез адв. К. Я., САК, против Заповед за прилагане на ПАМ с № G.-1495915/02.10.2025 г., издадена от М. Д., полицаи към 04-РУ СДВР за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца и

Заповед за прилагане на ПАМ с № G. -1495916/02.10.2025 г., издадена от М. Д., полицаи към 04-РУ СДВР за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда за срок до 180 дни. Моли заповедите да бъдат отменени.

Считат, че техническото средство Алкотест дрегер 7510, с фабричен номер А.-0036 е негоден за извършване на проверка за алкохол. Пробата с номер 00595, направена в 04:01 ч. на 02.10.2025 г., неправилно е отчетла положителен резултат от 0.84 промила алкохол, при положение, че след направено допълнително химическо изследване, отбелязано в протокол с № 621/02.10.2025 г., отчита 0,56. Следователно, издадените заповеди за ПАМ са необосновани и прекомерни, тъй като са базирани на първоначален, ориентировъчен резултат от технически неизправен дрегер, който

резултат е коригиран надолу с последващия официален химически анализ, извършен по надлежния ред. Органът е следвало да съобрази резултатите от лабораторното изследване, което има по-висока доказателствена сила, и да не прилага най-тежката мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ и т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

Излагат, че са направени общо два броя проби в химическата лаборатория, една от които отчита 0,56%. Тяхното състояние отговаря на изискванията на Наредба № 1/2017 г. на МЗ, МВР и Министерство на правосъдието за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, за което Моля втората проба да бъде отворена с цел установяване на обективната истина. На следващо място, се претендира, че обжалваните заповеди са издадени в противоречие на чл. 6 от АПК и административните органи следва да прилагат принудителни мерки само когато целта не може да бъде постигната с по-лека намеса.

В конкретния случай, отнемането на регистрационните табели и свидетелството за регистрация на МПС (СРМПС №[ЕИК]) се явява крайно прекомерна и ненужна мярка, предвид обстоятелството, че автомобилът се използва ежедневно от семейството за удовлетворяване на основни битови и социални нужди - придвижване до работа, медицински заведения и др. Така наложените ПАМ фактически лишават цялото домакинство от възможност за нормално придвижване, без това да е необходимо за постигане на целите на закона, а именно - предотвратяване на опасност за движението. В съдебно заседание жалбоподателят се представя от адв. А., който поддържа жалбата, моли съда да отмени обжалваните заповеди, претендира разноски.

Ответникът, редовно призован, не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната ЗППАМ № G.-1495915/02.10.2025 г., на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, издадена е и ЗППАМ с № G. -1495916/02.10.2025 г., от М. Д., полицай към 04-РУ СДВР за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда за срок до 180 дни.

Обжалваните заповеди са издадени, поради това, че на 02.10.2025 г. в [населено място] е посоча на движение от [улица] по [улица] към [улица] управлява МПС - л.а. И. с рег. номер СВ9119АМ, лична собственост като при извършената проверка с техническо средство АЛКОТЕСТ ДРЕГЕР 7510 с фаб. номер А.-0036 с проба номер 00595 в 04:01 на 02.10.26г. е отчетен положителен резултат 0,84 промила алкохол в издишания въздух./л.19/

На водачът издаден талон за медицинско изследване за УМБАЛ „Света А.“. На водача е издаден талон за медицинско изследване № 299094 /л.16/. Приложено е доказателство за годност на техническото средство, с което лицето е проверено за алкохол /л. 19/.

На Г. З.-Г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА № 3499608/02.10.2025 г. /л. 13/. В АУАН е записано, че пробата ѝ е 0,84 промила. Представени

са заповеди за компетентност /л. 24 и сл./.

Изготвена е химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол в кръвта № 621 от 02.10.2025 г. От протокола се установява, че количество алкохол в кръвта на жалбоподателя е 0,56 промила /л.18/.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл. 171, т. 1, б. “б” от ЗДвП. Същата съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Според тази разпоредба, в приложимата ѝ редакция, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда – за срок от 6 месеца до една година.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката в настоящия случай е управлението на МПС от страна на Г. З.-Г. с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 %.

В случая, за да приложи съответната ПАМ по отношение на оспорвания, административният

орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 171, т. 1, б. „б“ и чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП хипотези, а именно – водачът управлява МПС след употреба на алкохол.

Съдът намира, че оспорените заповеди са издадени от компетентен орган и не са налице основания за отмяната им в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

При издаване на съответната ЗППАМ е спазена законоустановената писмена форма - заповедта съдържа реквизитите по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2 от АПК, включително фактически и правни основания за издаването ѝ. Неоснователни са твърденията в жалбата, че тя не съдържа мотиви (нарушение на чл. 59, ал 2, т. 4 от АПК).

От събраните писмени доказателства – АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, безспорно се установява, че Г. З.-Г. е управлявала МПС, като това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя. Съдът намира за доказана и втората предпоставка – управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 ‰, което се установява от резултата от проверката с техническо средство Дрегер Алкотест 7510, потвърден с резултата от кръвната проба. Ката част от административната преписка са приложени и резултатите от лабораторното изследване, а именно наличие на алкохол в кръвта – 0,56 промила.

Предвид изложеното административният орган в условията на обвързана компетентност при съставен АУАН е бил длъжен да издаде процесните заповеди за налагане на ПАМ съгл. чл. 171 от ЗДвП, което в случая е направено.

Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. ПАМ не е санкция и тежестта на ПАМ не може да се съобразява с тежестта на нарушението.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Ответникът не претендира разноси, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 60 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. З.-Г., ЕГН: [ЕГН], против:

Заповед за прилагане на ПАМ с № G.-1495915/02.10.2025 г, издадена от М. Д., полицаи към 04-РУ СДВР за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 ‰ на хиляда до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца и

Заповед за прилагане на ПАМ с № G. -1495916/02.10.2025 г., издадена от М. Д., полицаи към 04-

РУ СДВР за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда за срок до 180 дни.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: